

tidig med at det ærede Medlem oprullede disse mange Millioner for os, undlod han at oplyse os om de Millioner, der vilde blive Brug for, hvis man virkelig fulgte Forslagsstillerne og gik ind paa, at der ved Nedsættelse af en parlamentarisk Kommission skaffes Mulighed for, at Staten overtog en hel Del Aktieselskaber og Produktionsmidler. Det skal der dog Penge til. Hvor skal de komme fra? Det er dog ikke Meningen, at man skal konfiskere disse Selskaber uden videre. Det gør Bolschevikerne, men vi er dog ikke kommet saa vidt endnu, at vi annullerer al Gæld og gør, hvad der lyster os med andres Kapital og Ejendom. Hvorfor ikke lade os faa en statistisk Opgørelse over, hvilke Kapitaler der her er Tale om?

Imidlertid vil det være ørkesløst at bruge dette høje Tings Tid til lange Forhandlinger om dette Emne, thi det foreliggende Forslag er et dødt Forslag. Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne har i Virkeligheden selv erkendt det ved at sige, at der for Sagens Realitet ikke er noget at vente af det foreliggende Forslag. Der er for øvrigt ved dette Forslag til Beslutning visse Ting, der straks falder i Øjnene. Det er en meget omfattende Opgave, det drejer sig om, hvis der for Alvor skulde gøres noget for at løse den ved Nedsættelse af en parlamentarisk Kommission, ja, det er et af de største Spørgsmaal, man overhovedet kan tage op til Drøftelse, fordi dets Løsning bliver en hel Omordning af Samfundsforholdene. Det forekommer mig da mærkeligt, at et saadant Forslag ikke fremkommer fra Socialdemokratiets Bestyrelse eller fra nogle af Førerne. Jeg vil ikke fornærme de ærede Forslagsstillere, men jeg tør dog vel sige, at Forslaget er fremkommet nærmest fra Underofficererne i det socialdemokratiske Parti med den ærede Rigsdagsmand fra Horsens som Ordfører. Dernæst er der en anden Ting at bemærke ved dette Forslag, nemlig at det ikke indeholder nogen som helst Bestemmelse om, at en saadan Kommission skal afgive Beretning til Tinget eller afgive Betænkning eller eventuelt stille Forslag om det Emne, Forslaget vil skal undersøges. Der findes i saa Henseende ikke noget i Forslaget; det er en Skødesløshed, som straks falder i Øjnene.

Endelig er der heller ingen Bestemmelse om, hvornaar Kommissionen skal slutte sin Virksomhed. Man forudsætter dog vel ikke, at denne Kommission skal sidde i saa mange Aar, som det kunde falde den ind at sidde. En Kommission, der nedsættes nu af dette Folketing, der om kort Tid gaar sin Undergang i Møde, kan nemlig ikke fortsætte sit Arbejde, saa snart Tinget er opløst og der kommer en ny Rigsdag; den falder bort med det samme. En Kommission, valgt af denne Rigsdag, er en død Kommission, thi saa snart Rigsdagen er opløst, er Kommissionens Berettigelse til at fortsætte sin Virksomhed ude med det samme. Dette Folketing ikke blot opløses, men det gaar helt ud af Sagaen, idet vi er valgte efter en Grundlov, der forsvinder. Der kommer en helt ny Rigsdag, valgt efter en helt ny Grundlov. Det forekommer mig derfor, at de ærede Forslagsstillere kunde have sagt sig selv, at det nuværende Tidspunkt er saare ubelejligt, at der ikke kan være noget som helst Haab om, at denne Kommission vil komme til at arbejde, saa at der kan komme noget Resultat ud deraf. Jeg synes, at den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, som har sat Pris paa, at denne store og fra et socialdemokratisk Synspunkt udmærkede af ham holdte Tale skulde holdes, kunde have benyttet sin Stilling som Medarbejder ved de socialdemokratiske Blade til at skrive nogle Artikler i Stedet for. Og endvidere kunde han maaske ogsaa, hvis han endelig vilde have, at Rigsdagen skulde nyde godt af hans oratoriske Begavelse med Hensyn til denne Sag, have ventet til Finanslovens tredie Behandling, som er nær forestaaende. Der kan man ligesom ved Finanslovens første Behandling tale om alt muligt, og der vilde der, forekommer det mig, have været en Lejlighed for det ærede Medlem til at holde denne Tale, og saa kunde vi have været fri for dette Forslag om en Kommission, som ingen Nytte er til og i Virkeligheden ingen praktisk Betydning har for Sagens Realitet, hvad den ærede Ordfører for Forslagsstillerne selv abenhjertigt erklærede i Slutningen af sit Foredrag.

Jeg vil gøre opmærksom paa, at i den grundlovgivende Rigsforsamling kom,